

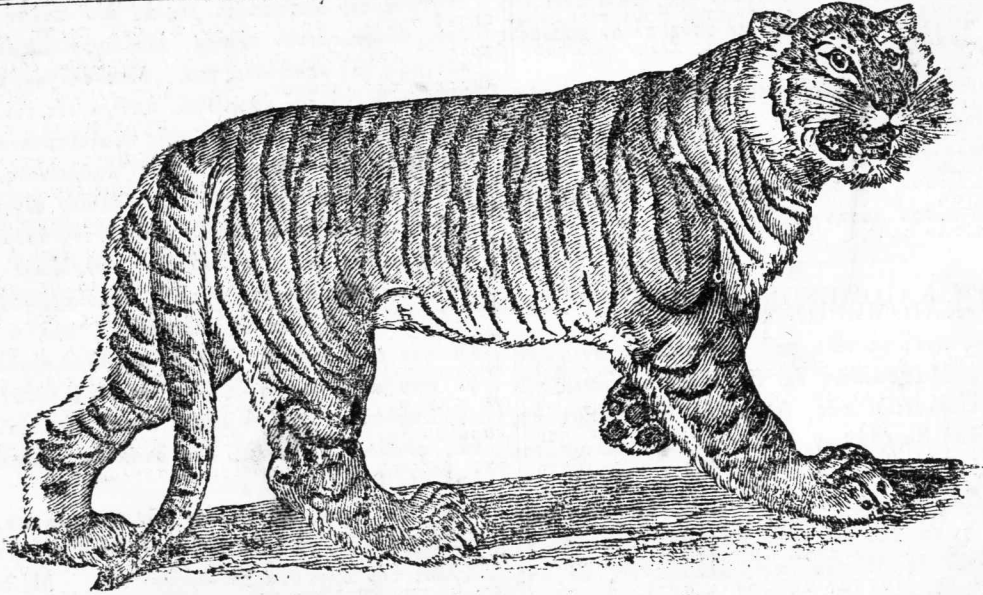
ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ, 1839.]

[ΑΡΙΘ. 28.]

Η ΤΙΓΡΙΣ.

ΛΕΓΕΤΑΙ ὅτι ἡ λέξις Τίγρις, εἰς τὴν Ἀρμενικὴν διάλεκτον, σημαίνει βέλος, καὶ ὅτι τὸ ζῶον ἐπωνομάσθη οὕτω πρὸς ὑποδήλωσιν τῆς ταχύτητος, μετὰ τὴν ὁποῖαν πηδᾷ ἢ ἐφορᾷ κατεπάνω εἰς τὸ θῆράμα του. Τὸ μήκος τῆς τίγριδος ἀπὸ τοῦ ἄνω μέρος τοῦ μετώπου ἕως τὴν ἀρχὴν τῆς οὐρᾶς εἶναι περίπου τεσσάρων πηχῶν, τὸ δὲ ὕψος ὡς δύο πηχῶν, καὶ τόσον εἶναι προσέτι τὸ τῆς οὐρᾶς μήκος. Τὸ ἐπικρατοῦν χρῶμα εἶναι βαθὺ κιτρινωπὸν· τὸ πρόσωπον, ὁ λоруζ, καὶ τὸ κάτω μέρος τῆς γαστρὸς, εἶναι σχεδὸν λευκά· πολυάριθμοι δὲ μακρὰ μαῦραι λωρίδες διαπερνοῦν ὅλον τὸ σῶμα.

Ἡ τίγρις, γέννημα τῆς Ἀσίας, εὐρίσκεται ἀπὸ τὴν Κίναν καὶ Κινικήν Ταρταρίαν ἕως εἰς τὴν Ἀρμενίαν, κυριώτερον δὲ συνχάζει τὰ θερμὰ κλίματα τῆς Ἰνδίας καὶ τῶν Ἰνδικῶν νήσων, καὶ μάλιστα τοὺς λοφώδεις καὶ πολυδένδρους τόπους, ἐνεδρεύουσα εἰς δάση καὶ εἰς τὸ μέσον ὑψηλῶν καὶ πυκνῶν χόρτων, ὅθεν ἐξερχομένη λεηλατεῖ τὰ περίεξ, προσβάλλουσα εἰς τὰ ποίμνια καὶ τὰς ἀγέλας, ἀτρόμητος ἀπὸ τὴν θείαν ἢ ἀντίστασιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ συμπλεκομένη ἀκόμη καὶ μετὰ τὸν λέοντα εἰς πάλας τόσον ἀγρίας, ὥστε οἱ συναγωνιζόμενοι πολυλάκις πίπτουσιν ὁμοῦ. Ὅποτε δὲν εὖρη ἐναντίωσιν, ἐμπήγει τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ σῶμα τοῦ σφαγίου, καὶ ῥοφᾷ αἷμα πάμπολυ, ἐξαντλοῦσα γενικῶς τὰς πηγὰς

αὐτοῦ πρὶν ἢ δίψα τῆς σβεσθῇ. Ἐχει δὲ καὶ ἰσχυρὸν μυῶδη τόσον ἐξαίσιον, ὥστε δύναται νὰ σηκώσῃ νεκρὸν βούβαλον διπλάσιον σχεδὸν κοινοῦ βοῦς κατὰ τὸ βάρος. Εἰς τὰς ἀγρίας ἐρήμους τῆς γεννήσεώς της, ὑποκρυπτομένη, πηδᾷ κατεπάνω εἰς τὸ κυνήγιον μετὰ φρικωδέστατον βρύχημα· ἀλλ' ἐὰν ἀποτύχῃ, ἀποσύρεται ὡς ὁ λέων, χωρὶς νὰ μεταδοκιμάσῃ. Σπανίως μὲν ἐφορᾷ εἰς τὸ φανερόν κατὰ ζῶον, τὸ ὁποῖον γνωρίζει ὡς ἱκανὸν ν' ἀντισταθῇ· φαίνεται ὁμως νὰ προκρίνῃ ἀνθρώπους, ὅταν ἐμπορῇ νὰ προμηθευθῇ αὐτοὺς ἐκ συναρπαγῆς, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο θῆραμα. Εἰς τινὰ μέρη τῆς Ἰνδίας αἱ τίγρεις εἶναι ὀλεθριώταται εἰς ξυλοκόπους καὶ τοὺς περὶ τὰ δάση ἐργαζομένους· ἐνίοτε δὲ καὶ κολυμβοῦν εἰς ἀραγμένα πλοῖα, ὀλίγον ἀπέχοντα τῆς ὀχθῆς, καὶ ἀφέλκουν ἐξ αὐτῶν τοὺς ἀνθρώπους. Εἰς τὴν Ἰαύαν, ἐπειδὴ συνεχῶς ἀρπάζουν ὁδοιπόρους, ὅταν σημαντικός τις ὑπάγῃ εἰς τὴν ἐξοχὴν, συνοδεύεται μετὰ ἀνθρώπων, οἵτινες φουσὸν ἀδιακόπως εἰδὸς τι Γαλλικῶν κεραιῶν, ὁ ὅξος τῶν ὁποίων ἤχος κάμνει αὐτὰς νὰ φεύγῃ πεφοβισμένοι. Ἀπίστευτος σχεδὸν εἶναι ὁ ἄριθμὸς τῶν κατ' ἔτος φονευομένων ἀπὸ τίγρεις εἰς τὴν Σουμάτραν· καθότι ἐκεῖ κῶμαι ὀλόκληροι ἐνίοτε ἡρμώθησαν, ἐνῶ δεισιδαιμονικαί περὶ μετεμψυχώσεως ἰδίαι κάμνουν τοὺς ἐντοπίους ὀκνηροτάτους εἰς ἐξολό-

θρευσιν αὐτῶν. Τὸ βρύχημα τῆς τίγριδος, τὴν νύκτα συμβαῖνον ὡς ἐπιτοπλεῖστον, καὶ καταρχὰς μὲν ὄν βαδῶν, βραδῶν, καὶ μελαγχολικόν, ἔπειτα δὲ γινόμενον ὀξύτερον, καὶ τελειόνον μὲ μίαν σφοδρὰν κραυγὴν, ἐμπνέει τρόμον ἀπερίγραφτον, καὶ μάλιστα ὅταν ἀντηχῇται ὑπὸ τῶν ὀρέων. Ἡ θήλεια κυριεύεται ἀπὸ λύσσαν ἀπερίοριστον, ὅταν ἀτεκνωθῇ· παντα δὲ κίνδυνον καταφρονῶσα, διώκει τὸν ἄρπαγα ἕως εἰς τὸ παράλιον, ἢ καὶ εἰς τὰς πύλας τῶν πόλεων· ἀφοῦ δ' ἀπελπισθῇ νὰ ἀναλάβῃ τὸ νεογνόν της, φανερόναι τὴν λύπην καὶ ἀγανάκτησιν αὐτῆς μὲ τοὺς πλέον φοβεροὺς ὀλολυγμοῖς.

Βεβαίονεται ὅτι οὐδ' εὐμένεια οὐδὲ χαλίνωσις ἐπέτυχεν ἕως τώρα νὰ ἡμερώσῃ τὴν ὑψηλὴν τίγριν, ἥτις, μόλις αἰσθανομένη τὰς περιποιήσεις τοῦ φύλακος αὐτῆς, σχίζει ἐξίσου τὴν τρέφουσαν, ὡς καὶ τὴν ὑβρίζουσαν ἢ παιδεύουσαν αὐτήν, χεῖρα.

ΤΟ ΚΑΙΟΜΕΝΟΝ ΠΛΟΙΟΝ.

Το 18—, πρὸς τὰ τέλη τοῦ φθινοπώρου, ἀνεχώρησα διὰ τὴν Μασσαλίαν ἐκ τῆς Καρολουπόλεως τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς· τὸ πλοῖον ἦτο φορτωμένον ἀπὸ βαμβάκιον, ὃ δὲ πλοίαρχος ὠνομάζετο Σ . . . , καὶ ἦτο προσέτι ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ φορτίου.

Ἀφοῦ χωρὶς τίποτε ἀξιοσημείωτον διεπλεύσαμεν ὑπὲρ τὰ δύο τρίτα τοῦ ὠκεανοῦ, μᾶς ἀπῆντησε καράβιον ἐρχόμενον ἐκ Μασσαλίας· ἀλλάξαντες δὲ τὰς νεωτέρας Ἀμερικανὰς ἐφημερίδας διὰ τὰς νεωτέρας Γαλλικὰς, ἐξηκολούθησαμεν τὸν δρόμον μας. Ὅτε ἠνοίχθησαν αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες, ἀνέγνωσεν ὁ πλοίαρχος μὲ ἀνέκφραστον ἀγαλλίασιν, ὅτι τόσον μικρὰ ποσότης βαμβακίου εὐρίσκετο εἰς τὴν Μασσαλίαν, καὶ τόσον κατεπείγουσα ἦτον ἡ ζήτησις αὐτοῦ, ὥστε ὁποῖον καράβιον ἐφθανε πρῶτον ἐκεῖ φορτωμένον ἀπὸ βαμβάκιον ἤθελε κάμειν τὴν τύχην του. Ὁ ἄνεμος, πρὸ τινων ἡμερῶν πνέων ὀλίγον τι πρὸς νότον, ἐγύριζε τώρα πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ὑπέσχετο νὰ μᾶς ἐμβάσῃ μετ' ὀλίγον εἰς τὴν Μεσόγειον. Τοῦτο ἠύξησεν ἐπιπλέον τὴν ἐνθουσιαστικὴν τοῦ πλοιάρχου χαρὰν, ὅστις, πρὸ χρόνων ἀγωνιζόμενος εἰς ἀπόκτησιν πλούτου, δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐπιτύχειν τὸ παθούμενον. Τὰ παντὰ δὲ ἠνοίχθησαν, καὶ ἡ πρόδοός μας ἐγίνε ταχυτάτη.

Ἐνωρὶς τὴν ἐπαύριον, ἔδαμεν φῶς εἰς τὸ μέσον τοῦ πελάγους· καταρχὰς μὲν ἐφάνη πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἐδιεδυδόμεθα, ἀλλ' ὅσον ἐπροχωρούσαμεν, ἔμενεν αὐτὸ πρὸς μεσημβρίαν· διεκρίναμεν δὲ ὅτι ἦτο πλοῖον καιόμενον. Τὸ φῶς ἠύξανε κατὰ στιγμήν, καὶ τὰ κανόνια ἐπρόσβαλαν εἰς τὴν ἀκοήν μας μὲ ταχύτητα ὀδυνηράν. Ὁ πλοίαρχος τὴν ὥραν ταύτην ἐβημάτιζεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, καθὼς εἶχε πράξειν σχεδὸν ἀδιακόπως ἀφοῦ ἔλαβε τὴν χαροποιὰν εἰδοσιν·—ἡ ἐκ τῆς ἐλπίδος ταραχὴ μόλις ἄφηνεν αὐτὸν στιγμήν νὰ ἡσυχάσῃ. Εἶχε δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς βορρᾶν ἐπιμόνως ἐστραμ-

μένους· καὶ μολονότι τώρα τὸ φῶς ἔλαμπεν ἀναπόφευκτον, καὶ οἱ συχνοὶ κανονοβολισμοὶ δὲν ἡμπόρουν νὰ παρέλθωσιν ἀνήκουστοι, καὶ ἡ συγκίνησις καὶ αἱ κραυγαὶ τῶν ἐπιβατῶν δὲν ἡμπόρουν νὰ μίνωσιν ἀπαρτήρητοι, τὸ βλέμμα του ὅμως δὲν ἐπέσεν οὔτε ἅπαξ εἰς τὸ ἀντικείμενον, ὅπου ἦσαν προσηλωμένα τὰ βλέμματα ὅλων τῶν ἄλλων.

Ἡ σιωπὴ αὕτη τοῦ πλοιάρχου ἔβαλεν εἰς ἀπορίαν ἀπερίγραφτον τοὺς ἐπιβάτας καὶ ναῦτας, ἕως οὗ ἡρώτησεν αὐτὸν ὁ πηδαλιούχος ἂν δὲν πρέπη νὰ στραφῇ πρὸς τὸ καιόμενον πλοῖον· ἀλλ' ἀγροίκως ἐδιωρίσθη νὰ κυττάξῃ τὰς ὑποθέσεις του. Μετ' ὀλίγον, κατ' αἴτησιν ὅλων τῶν ἐπὶ τοῦ καραβίου, ὑπῆγα εἰς τὸν πλοίαρχον, καὶ τὸν εἰδοποίησα ὅτι μᾶς ἐφαίνετο ἀναγκασιότατον νὰ δώσῃ βοήθειαν εἰς τοὺς καιομένους. Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη τεταραγμένος, ὅτι τὸ πλοῖον δὲν ἠδύνατο νὰ σωθῇ, καὶ ὅτι μόνον ἤθελε χάσειν τὸν ἄνεμον· ἀμέσως δὲ καταβάς εἰς τὸν θάλαμον, ἐκλείδωσε τὴν θύραν. Φύσει ἦτον ἄνθρωπος ἀγαθῆς καρδίας, καὶ εἰς κοινὰς περιστάσεις ἡγάπα νὰ εὐεργετῇ. Ἀλλ' ἡ φιλαργυρία ἐνίκησε τὴν ἀρετὴν· ἡ ἐλπίς μεγάλου κέρδους κατέφαγε πᾶν εἰσῆμα φιλανθρωπίας, καὶ ἀπελίδωσε τὴν καρδίαν του. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἂν ἐκραύγαζεν ἀπὸ τὰς φλόγας, φοβοῦμαι ὅτι δυσκόλως ἤθελε στραφῇν ἀπὸ τὸν δρόμον του.

Τὸ πλήρωμα, εἰς ταύτην τῶν πραγμάτων τὴν κατάστασιν, δὲν εἶχαν ἄλλο τι νὰ κάμωσιν, εἰμὴ νὰ ἐλεειναλογῶσι τὴν ὠμότητα τοῦ κυρίου των. Μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους εἰς τὴν πυρκαϊάν, πόσον ὀδυνητὰ ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ἐνῶ ἐγνώριζαν ὅτι ἐπυρπολοῦντο πολυάριθμοι συναδελφοὶ των! Ὅρας τινὰς ἔκαμεν ὁ πλοίαρχος νὰ φανῇ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος· ἀπὸ δὲ τὴν πρόσοψιν αὐτοῦ τότε ἐσυμπέρανα, ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς μοναξίας του εἶχεν ὑποφέρειν ὀδυνηρὰν ἀγωνίαν. Πλησίον μου ἐστάθη ὅτε ἀνέβη· τὸ πρόσωπόν του ἐφαίνετο αὐστηρὸν μὲν, πλὴν ἀνῆσυχον· ἔστρεψε τὰ νῦτα πρὸς τὸ μέρος ὅθεν ἤρχόμεθα, καὶ εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν μ' ἐδιεδύδεν ἀταράχως ἀδιαφόρους τινὰς παρατηρήσεις. Ἐνῶ δ' ἐγίνετο ἡ συνομιλία, ἔρριπτε βλέμματα συνεχῇ καὶ κατεσπενυσμένα πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἀνατολὰς, ἕως οὗ διέτρεξαν ὅλον τὸν ὀρίζοντα αἱ ὀφθαλμοὶ του, καὶ ἠυχαριστήθη ὅτι τὸ καράβιον ἐγίνεν ἀφαντον· ἐστράφη τότε, καὶ μ' εὐθυμίαν προσπεποιημένην, ἀνησυχίαν δὲ πραγματικὴν, ἥτις ἐφαίνετο ἀπὸ τὰς ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε παρατηρήσεις του, ἐκβαλε τὰ τηλεσκόπιον, καὶ, διὰ πολυχρονίου καὶ προσεκτικῆς ἐξετάσεως καθησυχάσας τοὺς φόβους του, συνῆλθε τέλος εἰς ἑαυτόν.

Μετὰ τὸ εἰς Μασσαλίαν εὐοδίον μας, εὐρὼν πλοῖον ἐτοιμον νὰ ἐκπλεύσῃ διὰ Λιβόρνον, ὅπου μ' ἐκάλουν ὑποθέσεις ἀναγκαῖαι, ἀνεχώρησα εὐθύς. Μετὰ ὀκτῶ δὲ μῆνας, ἀφοῦ σχεδὸν ἐλησμόνησα τὸ συμβεβηκός, ἐνῶ ἐκαθήμεν εἰς τὸν ἰδιαιτέρον θάλαμον ξενοδοχείου τινὸς εἰς Λαυδῖνον, μ' ἐνεχειρίσθη γράμμα τοῦ πλοιάρ-